

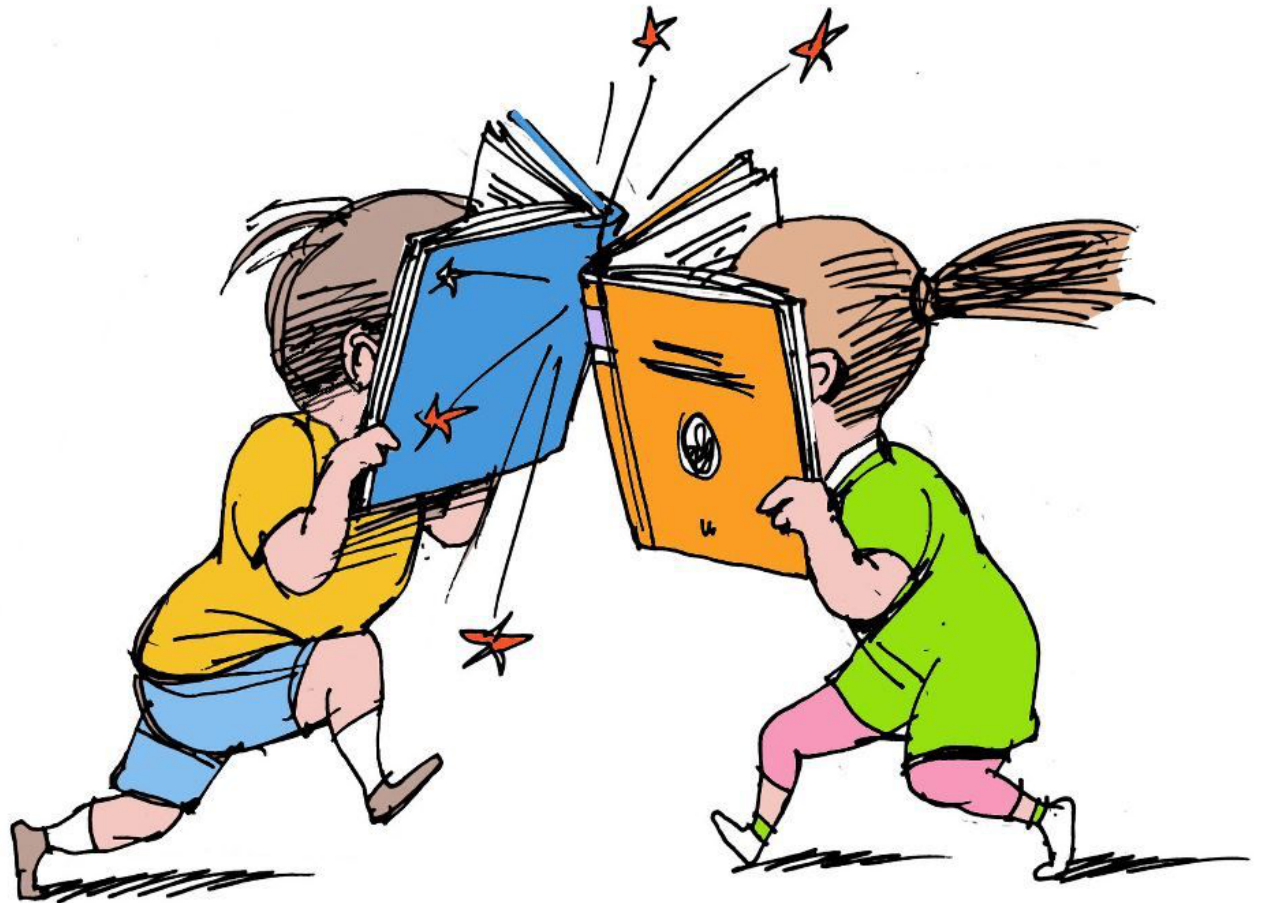
CONTEXT

FESTA UNIVERSAL DE CULTURA CASOLANA Llibres recomanats per Sant Jordi

Un llibre, una rosa, magnífica idea, sentiment i cultura reivindicats en un sol dia. Què més podria demanar un poble? Catalunya si més no en el seu imaginari, ho té. Llàstima que després la idea universal la matisem amb pretensions de poble. En el pot petit potser hi ha la bona confitura però no la millor literatura.

És normal que un país es senti orgullós dels seus creadors i que editorials, llibreries i sobre tot un mal entès ideari polític vulgui aprofitar Sant Jordi per vendre producte local però sempre que sigui amb mesura. Jo també tinc un menjador amb dues finestres i mai no el compararé amb Windsor.

No es pot confondre la literatura amb el "calendari del pagès". Cal ser molt curós a l'hora de comparar "Crim i càstig" amb "Les floretes tenen espines", "Els dotze Cèsars" amb "M'hos han fotut la collita", "Middlemarch" amb "Em vaig casar amb el Manolo i tenim bessons", "La

"muntanya màgica" amb "Fent saltirons per la fageda" o "Platero i yo" amb "Venanci, lo ruc de la meua sogra".

La vergonya és gairebé tan important com la literatura. Per molt en català que s'hagi escrit un llibre, necessita alguna cosa més per merèixer l'honor de ser barrejat amb la veritable literatura i ser venut com si de gran literatura es tractés.

Els dies de festa, com Sant Jordi, les taules es guarneixen per acompanyar els canelons i el rostit i el pastís. L'enciam escarolat serveix per fer de coixí no per protagonitzar el dinar.

Potser per a sensibilitats molt superiors a la meua, poder fullejar un llibre escrit pel veí del tercer segona tingui quelcom semblant a la germanor i el bon veïnatge. Potser saber que al teu poble un bon home ha escrit la història dels seus cirerers (encara que sigui en prosa) augmenti l'autoestima dels seus veïns. Potser sigui bo que per Sant Jordi es segueixin venent molts llibres catalans. Potser sí. Jo prefereixo la literatura.

